

Livet på vikingatiden

Vikingatiden var en blomstrande epok i Solleröns förhistoria. Det var liv och rörelse på ön. Befolkningen ökade och nya

gårdar byggdes. Det var den bördiga jorden, järnframställningen och jakten som bidrog till välståndet.

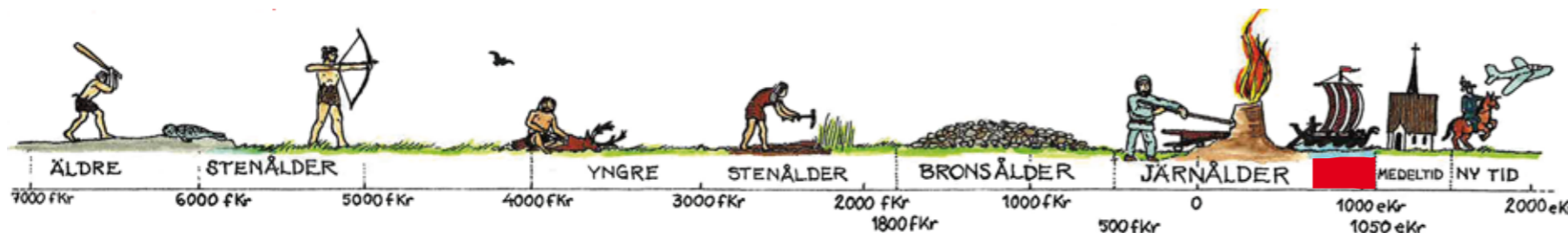
Före den kristna tiden låg vanligtvis gravarna med gårdens förfäder alldeles i närheten av bebyggelsen. En järnåldersgård bestod av ett stort mangårdshus, s k långhus. Det inrymde flera funktioner, t ex stall, ladugård och förråd. Långhusen bars upp av stående stolpar. Väggarna bestod troligen av skiftesverk eller flätat risverk och som taktäckning användes klivet virke eller torv. Utöver den långa mangårdsbyggnaden fanns flera mindre hus på gårdstunet. Om det fanns en smedja på gården låg den ofta en liten bit bort eftersom eldfaran var stor.

Människorna livnärde sig på åkerbruk, boskapsskötsel, jakt och fiske samt järnframställning av myr- och sjömalm. De många slagghögarna och ugnresterna tyder på att Ovansiljan var ett av flera viktiga centralområden i Dalarna vad gäller tidig järnhantering.

Med största sannolikhet bedrev de vikingatida Solleröborna handel med folkrika områden i Skandinavien. En av handelslederna gick längs åsar och vattendrag från Mälardalen, via Ovansiljan, upp mot Jämtland. De rika gravgåvorna i öns gravar tyder på att här fanns stormän med politisk makt och ekonomiska intressen. I Moratrakten har man funnit flera silverskatter som visar på ett visst välstånd, utöver vad åker och äng kunde ge.

Sollerö socken
fornlämning RAÄ 110, 120.

Illustrationer: Daniels Sven Olsson
Text och layout: Dalarnas museum 2011

 Im Heimatmuseum gibt es ein kostenloses Heft mit diesem Text auf deutsch, Schild 4.
 A free booklet with this text in English can be found at the homestead museum, sign 4.

